NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 238/2008

ze dne 10. března 2008,

kterým se zastavuje částečný prozatímní přezkum antidumpingového cla z dovozu roztoků močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Ruska prováděný podle čl. 11 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 384/96

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství [1] (dále jen „základní nařízení"), a zejména na čl. 11 odst. 3 tohoto nařízení,

s ohledem na návrh předložený Komisí po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP

1. Platná opatření

(1) Rada svým nařízením (ES) č. 1995/2000 [2] uložila konečné antidumpingové clo z dovozu roztoků močoviny a dusičnanu amonného pocházejících mimo jiné z Ruska. Toto nařízení se dále označuje jako „původní nařízení" a šetření, na jehož základě byla původním nařízením uložena opatření, se dále označuje jako „původní šetření".

(2) Na základě přezkumu před pozbytím platnosti zahájeného v září 2005 Rada nařízením (ES) č. 1911/2006 [3] obnovila na pět let tato opatření na jejich současné úrovni. Opatření mají podobu zvláštních cel. Toto nařízení se dále označuje jako „nařízení po přezkumu před pozbytím platnosti" a šetření, na jehož základě byla nařízením o pozbytí platnosti uložena opatření, se dále označuje jako „přezkum před pozbytím platnosti".

2. Žádost o přezkum

(3) Žádost o částečný prozatímní přezkum (dále jen „současný přezkum") podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení podali dva vyvážející výrobci z Ruska patřící pod akciovou společnost „Mineral and Chemical Company Eurochem", konkrétně společnosti Novomoskovskiy Azot a Nevinnomyssky Azot. Tyto dvě společnosti jsou pro účely současného přezkumu z důvodu vzájemného vztahu považovány ze jeden právní subjekt (dále jen „žadatel"). Žádost byla omezena na zkoumání dumpingu ve vztahu k žadateli.

(4) Žadatel uvedl, že porovnání jeho vlastní běžné hodnoty a, vzhledem k neexistenci vývozu do Evropského společenství, vývozních cen do vhodné třetí země, v tomto případě do Spojených států amerických (USA), by vedlo ke snížení dumpingu značně pod výši současných opatření.

3. Šetření

(5) Komise po konzultaci s poradním výborem zjistila, že žádost obsahuje dostatečné přímé důkazy a dne 19. prosince 2006 prostřednictvím oznámení o zahájení, zveřejněném v *Úředním věstníku Evropské unie* [4], oznámila zahájení částečného prozatímního přezkumu podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení.

(6) Přezkum byl omezen na zkoumání dumpingu ve vztahu k žadateli. Šetření dumpingu zahrnovalo období od 1. října 2005 do 30. září 2006 (dále jen „období přezkumného šetření" nebo „OPŠ").

(7) Komise oficiálně informovala žadatele, zástupce vyvážející země a sdružení výrobců ve Společenství o zahájení přezkumu. Zúčastněné strany dostaly příležitost písemně vyjádřit svá stanoviska a požadovat slyšení ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení.

(8) Slyšení bylo poskytnuto všem zúčastněným stranám, které o to požádaly a prokázaly, že pro slyšení existují konkrétní důvody.

(9) Za účelem získání informací, které považovala pro své šetření za potřebné, Komise zaslala dotazníky akciové společnosti „Mineral and Chemical Company Eurochem" a společnostem ve spojení s ní a v určených lhůtách obdržela odpovědi.

---

[1] Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2117/2005 (Úř. věst. L 340, 23.12.2005, s. 17).

[2] Úř. věst. L 238, 22.9.2000, s. 15. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1675/2003 (Úř. věst. L 238, 25.9.2003, s. 4).

[3] Úř. věst. L 365, 21.12.2006, s. 26.

[4] Úř. věst. C 311, 19.12.2006, s. 51.

(10) Komise vyhledávala a ověřovala všechny informace, které považovala za potřebné pro stanovení dumpingu. Komise provedla inspekce na místě u žadatele a společností ve spojení s ním:

— JSC Mineral and Chemical Company (Eurochem), Moskva, Rusko,

— PJSC Azot (NAK Azot), Novomoskovsk, Rusko,

— PJSC Nevinnomyssky Azot (Nevinka Azot), Nevinnomyssk, Rusko a

— Eurochem Trading GmbH, Zug, Švýcarsko – (Eurochem Trading).

B. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

1. Dotčený výrobek

(11) Dotčený výrobek je stejný jako v původním šetření, tj. roztok močoviny a dusičnanu amonného, tekuté hnojivo běžně používané v zemědělství, pocházející z Ruska. Výrobek je tvořen směsí močoviny, dusičnanu amonného a vody. Obsah vody činí přibližně 70 % směsi (v závislosti na obsahu dusíku) a zbývající část tvoří stejné díly močoviny a dusičnanu amonného. Nejvýznamnější „vlastností" výrobku je obsah dusíku (N), který se může pohybovat mezi 28 % a 32 %. Tohoto rozdílného obsahu lze docílit přidáním většího nebo menšího množství vody do roztoku. Nicméně se má za to, že všechny roztoky močoviny a dusičnanu amonného, bez ohledu na obsah dusíku, mají stejné základní fyzikální a chemické vlastnosti, a proto představují pro účely tohoto šetření jediný výrobek. Dotčený výrobek spadá pod kód KN 3102 80 00.

2. Obdobný výrobek

(12) Toto přezkumné šetření potvrdilo, že roztok močoviny a dusičnanu amonného je čistě komoditní výrobek a jeho kvalita a základní fyzikální vlastnosti jsou stejné bez ohledu na zemi původu. Roztoky močoviny a dusičnanu amonného vyráběné a prodávané žadatelem na jeho domácím trhu v Rusku a, vzhledem k neexistenci vývozu do Evropského společenství, roztoky vyvážené do Spojených států amerických, mají stejné základní fyzikální a chemické vlastnosti a v zásadě stejné použití. Proto jsou tyto výrobky považovány za obdobné výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení. Vzhledem k tomu, že současný přezkum byl omezen na zkoumání dumpingu ve vztahu k žadateli, nebylo dosaženo žádných závěrů, pokud jde o výrobek vyráběný a prodávaný výrobním odvětvím Společenství na trhu Společenství.

C. VÝSLEDKY ŠETŘENÍ

1. Úvodní poznámky

(13) Jak bylo uvedeno v oznámení o zahájení, vzhledem k tomu, že žadatel během OPŠ nerealizoval žádné vývozní prodeje močoviny a dusičnanu amonného do Evropského společenství, současné šetření nejprve zkoumalo, do jaké míry by měly být ceny pro vývoz do třetích zemí uplatněny při určování, zda se změnil základ, z něhož stávající opatření vycházela, a zda jsou tyto změny trvalé povahy.

(14) Žadatel předložil důkazy o tom, že z důvodu platných cel nebylo možné během OPŠ výrobek vyvážet k prodeji na trhu Společenství. Žadatel poskytl přímé důkazy o tom, že ceny pro vývoz do USA jako reprezentativního třetího trhu nebyly dumpingové nebo byly přinejmenším dumpingové v menší míře, než činí dumpingové rozpětí v současnosti určené pro vývozy do Evropského společenství, a že bylo vhodné použít ceny vývozů do USA. Z důvodů uvedených níže ve 43. bodě odůvodnění a bodech následujících, byly vývozní ceny do třetí země, USA, posouzeny jako vhodné, protože trh USA byl srovnatelný s trhem Společenství, a proto byl reprezentativní.

(15) Je nutno poznamenat, že v současnosti platná opatření částečně vycházejí z údajů nesouvisejících s žadatelovou vlastní výrobou a prodejem dotčeného výrobku, zatímco během současného OPŠ již byly dostupné ověřené údaje týkající se žadatelových vlastních informací o běžné hodnotě a vývozních cenách, i když pro trh třetí země. S ohledem na tyto skutečnosti se dospělo k závěru, že dumpingové rozpětí zjištěné během současného OPŠ odráželo situaci žadatele během OPŠ přesněji než v současnosti platná opatření.

(16) V této souvislosti bylo také vzato v úvahu, že smyslem antidumpingových cel není uzavřít trh Společenství dovozům z třetích zemí, ale obnovit rovné podmínky.

(17) Vzhledem k výše popsaným konkrétním okolnostem se proto dospělo k závěru, že výpočet dumpingového rozpětí během OPŠ na základě cen žadatele pro vývoz do USA byl vhodný.

2. **Běžná hodnota**

(18) Za účelem zjištění běžné hodnoty bylo nejprve ověřeno, zda byl celkový objem prodeje žadatele na domácím trhu reprezentativní podle čl. 2 odst. 2 základního nařízení. Vzhledem k tomu, že žadatel během OPŠ nerealizoval prodej močoviny a dusičnanu amonného do Evropského společenství, objem prodeje žadatele na domácím trhu byl porovnán se všemi vývozy močoviny a dusičnanu amonného žadatele do Spojených států. Podle čl. 2 odst. 2 základního nařízení by měl být domácí prodej považován za reprezentativní v případě, že je celkový objem tohoto prodeje roven nebo větší než 5 % celkového objemu odpovídajícího vývozního prodeje, v tomto případě prodeje do Spojených států. Šetření ukázalo, že žadatel na domácím trhu neprodal reprezentativní množství močoviny a dusičnanu amonného.

(19) Z tohoto důvodu nemohly být pro určení běžné ceny použity ceny žadatele na domácím trhu a běžná cena byla zjištěna počtně podle čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení na základě výrobních nákladů vzniklých žadateli, navýšených o přiměřenou částku na prodejní, správní a režijní náklady (dále jen „náklady PSR“) a na zisk.

(20) Pokud jde o výrobní náklady, je třeba uvést, že náklady na plyn představují hlavní část výrobních nákladů a významný podíl celkových výrobních nákladů. V souladu s čl. 2 odst. 5 základního nařízení bylo zkoumáno, zda záznamy žadatele přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem dotčeného výrobku.

(21) Na základě údajů uveřejňovaných mezinárodně uznávanými zdroji zaměřenými na trhy s energií bylo zjištěno, že ceny placené žadatelem byly neobvykle nízké. Pro srovnání: pohybovaly se v rozmezí jedné čtvrtiny až jedné pětiny vývozní ceny zemního plynu z Ruska. Všechny dostupné údaje navíc nasvědčují tomu, že domácí ceny plynu v Rusku byly regulované a výrazně nižší než tržní ceny zemního plynu na neregulovaných trzích. Protože nebyly ceny plynu v žadatelových záznamech přiměřeně podchyceny, musely být odpovídajícím způsobem upraveny. Z důvodu neexistence nezkreslených cen plynu na ruském domácím trhu a v souladu s čl. 2 odst. 5 základního nařízení musely být ceny plynu stanoveny „na jakémkoli jiném přijatelném základě včetně informací z jiných reprezentativních trhů“.

(22) Upravená cena byla založena na průměrné ceně ruského plynu při prodeji na vývoz na německo-české hranici („Waidhaus“) bez dopravních nákladů a byla upravena o místní náklady na distribuci. Waidhaus, hlavní centrum prodeje ruského plynu do EU, která je největším trhem pro ruský plyn a má ceny přiměřeně odrážející náklady, lze považovat za reprezentativní trh ve smyslu čl. 2 odst. 5 základního nařízení.

(23) Po poskytnutí informací žadatel namítl, že jakékoli úpravy jeho cen zemního plynu placených na domácím trhu by byly neoprávněné a že jeho účetní záznamy plně odrážejí náklady spojené s činností výroby a prodeje obdobného výrobku v zemi původu. Pro podložení tohoto tvrzení žadatel předložil studii nezávislé poradenské firmy uvádějící, že cena plynu placená žadatelem odrážela veškeré náklady na výrobu a prodej plynu, které vznikly dodavateli plynu. Je třeba nejprve poznamenat, jak uvádí i samotná studie, že náklady na plyn a dodávku plynu žadateli, použité pro srovnání, byly odhadovanými náklady a nikoli skutečnými náklady vynaloženými během OPŠ. Není rovněž jasné, zda takto určené náklady byly veškerými náklady ve smyslu základního nařízení, tj. včetně veškerých nákladů na výrobu a veškerých nákladů PSR spojených s výrobou a prodejem plynu. Dále se upozorňuje na to, že dostupné údaje o nákladech dodavatele plynu nelze v rámci tohoto řízení ověřit.

(24) V každém případě se má za to, že podle čl. 2 odst. 5 základního nařízení samotná skutečnost, že cena plynu účtovaná dodavatelem jeho klientovi pokrývá náklady, není jako taková kritériem pro určení, zda náklady na výrobu obdobného výrobku vedené ve firemním účetnictví přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem zkoumaného výrobku. Z důvodů uvedených výše ve 21. bodě odůvodnění bylo shledáno, že v tomto případě tomu tak není. Žadatel pominul zjevný výrazný rozdíl mezi cenou plynu placenou na ruském domácím trhu a cenou pro vývoz zemního plynu z Ruska na straně jedné a cenou placenou výrobci ze Společenství na straně druhé. Rovněž pominul skutečnost, že ceny zemního plynu na domácím trhu byly v Rusku regulovány a nelze předpokládat, že přiměřeně odrážejí cenu, která by byla běžně účtována na trzích s nezkreslenými cenami. Proto, i kdyby cena za plyn zaplacená žadatelem pokrývala jednotkové náklady na výrobu a prodej plynu vzniklé jeho dodavateli, tento argument by nebyl směrodatný, protože tržní cena plynu nemusí být přímo spojená s náklady na jeho výrobu a prodej. Cena, za kterou žadatel nakupoval plyn v průběhu OPŠ, je i nadále regulována státem a její výše je výrazně pod cenovou hladinou na neregulovaných trzích, jak je vysvětleno výše ve 21. bodě odůvodnění. Toto tvrzení bylo proto nutno zamítnout.

(25) Žadatel dále tvrdil, že provedením úpravy ceny plynu byla ve skutečnosti použita metoda pro určení běžné hodnoty, kterou základní nařízení nepředpokládá. Proto nahrazením nákladů na plyn na domácím trhu náklady vypočtenými podle popisu uvedeného výše ve 22. bodě odůvodnění a z důvodu, že tyto náklady představují hlavní část celkových nákladů obdobných výrobků, a proto také i početně stanovené běžné hodnoty, by tak běžná hodnota byla ve skutečnosti určena na základě údajů z třetího „reprezentativního" trhu. V tomto ohledu žadatel argumentoval tím, že pro země s tržním hospodářstvím však základní nařízení předpokládá pouze následující metody pro určení běžné hodnoty: i) podle ceny obdobného výrobku na domácím trhu v běžném obchodním styku, anebo v případě, že prodej není realizován v běžném obchodním styku, ii) podle výrobních nákladů v zemi původu s připočtením přiměřené částky na náklady PSR a na zisk nebo iii) podle reprezentativních cen platných při vývozu obdobných výrobků do vhodné třetí země. Žadatel uzavírá, že z tohoto důvodu by běžná hodnota neměla vycházet z údajů z třetího reprezentativního trhu.

(26) V tomto ohledu, a jak je uvedeno v 18. až 42. bodě odůvodnění, je nutno předeslat, že běžná hodnota byla zjištěna v souladu s metodami popsanými v čl. 2 odst. 1 až 6 základního nařízení. Nicméně, aby bylo možné zjistit, zda prodeje na domácím trhu byly provedeny v běžném obchodním styku z důvodu ceny, tj. zda byly ziskové, musí se nejprve určit, zda náklady žadatele byly spolehlivým základem ve smyslu čl. 2 odst. 5 základního nařízení. Až po spolehlivém zjištění nákladů lze určit, kterou metodu pro určení běžné hodnoty použít. Proto je nesprávné tvrdit, že spolehlivé určení nákladů v souladu s čl. 2 odst. 5 základního nařízení představuje použití nové metody pro určení běžné hodnoty. Argumenty žadatele bylo proto nutno v tomto ohledu zamítnout.

(27) Žadatel dále argumentoval tím, že i v případě, že by měla být provedena úprava jeho nákladů na zemní plyn na domácím trhu, cena za ruský zemní plyn ve Waidhausu nebyla spolehlivým základem pro tuto úpravu, protože tato cena je stanovena na základě dlouhodobých smluv o dodávkách plynu, v nichž je vzorec pro výpočet ceny vázán na ceny ropných produktů, a proto nesouvisí s náklady na výrobu a dodávky plynu žadateli v Rusku. Žadatel dále argumentoval tím, že cena za ruský plyn ve Waidhausu není spolehlivá, protože je ovlivněna nadměrně vysokou a možná i nekonkurenční cenou plynu na domácím trhu v Německu, kterou prošetřují německé orgány na ochranu hospodářské soutěže.

(28) V prvé řadě je nutno poznamenat, že jedním z hlavních kritérií pro výběr základu pro stanovení cen plynu bylo to, zda přiměřeně odráží cenu, která by byla běžně účtována na trhu s nezkreslenými cenami. Tato podmínka je v případě cen ve Waidhausu bezesporu splněna. Kromě toho je zdaleka největší objem plynu z Ruska dovážen přes centrum Waidhaus, a proto představuje vhodný základ pro úpravu. Z tohoto důvodu byl Waidhaus považován za reprezentativní trh a za přiměřený základ pro určení cen plynu ve smyslu čl. 2 odst. 5 základního nařízení. Za druhé, jak je popsáno ve 24. bodě odůvodnění, skutečnost, zda je cena ovlivňována náklady, není sama o sobě směrodatná, pokud přiměřeně odráží cenu, která by byla běžně účtována na trzích s nezkreslenými cenami. Pokud jde o cenu plynu dováženého prostřednictvím centra Waidhaus, neexistují žádné náznaky zásahu státu do tvorby ceny, a tato podmínka je tak splněna. Dále, pokud jde o tvrzení o nekonkurenční ceně plynu na domácím trhu v Německu, je nutno poznamenat, že šetření Spolkového kartelového úřadu, o němž se žadatel zmiňoval, stále probíhá a zatím nebyly vyvozeny žádné závěry. Kromě toho se toto šetření týká cen, za které hlavní němečtí distributoři plynu prodávají plyn na německém domácím trhu, a nikoli ceny, za kterou nakupují plyn dovážený z Ruska. Na rozdíl od toho, co uvádí žadatel, nemusí tyto dvě ceny nutně souviset, protože ekonomické zájmy distributorů plynu a jejich zákazníků jsou přesně opačné. Proto lze předpokládat, že se distributoři snaží udržovat prodejní cenu na co nejvyšší možné úrovni, přičemž je zároveň v jejich obchodním zájmu udržovat nákupní cenu na co nejnižší úrovni, aby dosáhli maximálního zisku. Argument žadatele, že německé subjekty nemají motivaci sjednávat ve Waidhausu nízké ceny pro plyn dovážený z Ruska, jsou pouhou domněnkou bez jakéhokoli faktického základu. V důsledku toho byly tyto argumenty zamítnuty.

(29) Žadatel dále tvrdil, že pokud měla být provedena úprava jeho nákladů na zemní plyn na domácím trhu, měla vycházet z neregulovaných cen plynu v Rusku. Za prvé, pouze skutečnost, že Komise mohla vybrat jiný základ, nečiní volbu centra Waidhaus nepřiměřenou. Hlavním kritériem pro výběr základu, z něhož bude odvozena cena plynu, je, aby přiměřeně odrážel běžně účtovanou cenu na trzích s nezkreslenými cenami. Tato podmínka je v případě cen ve Waidhausu bezesporu splněna. Za druhé, skutečnost, že objem plynu prodávaného za neregulované ceny na domácím trhu byl v průběhu OPŠ jen malý a že takové ceny byly podstatně blíže regulované domácí ceně než volně určované ceně vývozní, jasně naznačuje, že tyto neregulované ceny byly převažujícími regulovanými cenami zkresleny. Proto nemohly být neregulované ceny na domácím trhu použity.

(30) Žadatel dále argumentoval tím, že ceny zemního plynu na domácím trhu v Rusku regulované státem se neustále zvyšují a dosahují úrovní pokrývajících náklady na výrobu plynu. Proto nelze cenu na domácím trhu považovat za nekonkurenční a nepřiměřeně nízkou.

(31) Tento argument není odůvodněný, protože správným kritériem pro výběr reprezentativního trhu není to, zda jsou ceny ziskové, ale to, zda odráží běžně účtovanou cenu na trzích s nezkreslenými cenami, jak je vysvětleno výše v 29. bodě odůvodnění. V případě cen regulovaných státem tomu tak není. Tento argument je navíc v rozporu s veřejnými prohlášeními ruského dodavatele plynu (jak potvrzuje jeho zveřejněná revidovaná účetní uzávěrka) o tom, že ceny plynu na ruském domácím trhu nepokrývají výrobní, přepravní a prodejní náklady. Proto byl tento argument zamítnut.

(32) Žadatel dále navrhoval použít jako základ pro úpravu ruskou vývozní cenu pro vývoz na sousední trhy, avšak neposkytl žádné další informace nebo podklady o těchto trzích. Bylo stanoveno, že ruské ceny pro vývoz plynu do pobaltských států, o nichž byly určité údaje dostupné, nebyly dostatečně reprezentativní z důvodu relativně malých objemů vývozu do těchto zemí. Navíc nebyly dostupné potřebné údaje o přepravních a distribučních nákladech, a proto v tomto případě nemohly být spolehlivé ceny pro vývoz do pobaltských států stanoveny. Proto nebylo možné tyto ceny použít jako základ pro úpravu.

(33) Žadatel také argumentoval tím, že pokud by byla použita vývozní cena ve Waidhausu, mělo by být od ceny ve Waidhausu odečteno ruské vývozní clo splatné pro všechny vývozy, protože nevzniklo na domácím trhu.

(34) Je pravdou, že tržní cena v centru Waidhaus, které bylo považováno za reprezentativní trh ve smyslu čl. 2 odst. 5 základního nařízení, je cenou po uplatnění vývozních daní a nikoli cenou bez těchto daní. Z hlediska kupujícího je relevantní cena, kterou musí zaplatit v centru Waidhaus, a v tomto ohledu není směrodatné, jaké procento ceny tvoří vývozní daň a jaké procento je zaplaceno dodavateli plynu. Dodavatel plynu na druhou stranu bude vždy usilovat o maximalizaci své ceny, a proto bude účtovat co nejvyšší cenu, kterou jsou jeho zákazníci ochotni zaplatit. Vzhledem k tomu, že tato cena je vždy poměrně vysoko nad výrobními náklady a umožňuje dodavateli plynu dosáhnout značných zisků, jeho cenové nastavení není primárně ovlivněno výší vývozní daně, ale tím, jakou cenu jsou jeho zákazníci ochotni zaplatit. Proto se dospělo k závěru, že cena zahrnující vývozní daň a nikoli cena bez vývozní daně je nezkreslenou cenou určovanou trhem. Proto byly argumenty žadatele v tomto ohledu zamítnuty.

(35) V této souvislosti žadatel také tvrdil, že by k vývozní ceně v centru Waidhaus neměla být připočtena přirážka místního distributora a že zisky distributorů již byly zahrnuty do ceny ve Waidhausu. V tomto ohledu žadatel tvrdil, že místními distributory v Rusku byly dceřiné společnosti dodavatele plynu a připočtení zisku těchto distributorů tak může představovat dvojí započtení. Žadatel dále tvrdil, že by se měla vzít v úvahu přirozená komparativní výhoda Ruska. Dále argumentoval tím, že vzhledem k tomu, že je plyn široce dostupný v Rusku, ale nikoli ve Společenství, jsou ceny na domácím ruském trhu přirozeně nižší, než je cena vyváženého plynu, což by mělo být zohledněno při určování úpravy cen plynu zaplacených na domácím trhu.

(36) Za prvé, je třeba poznamenat, že přirážky místních distributorů neobsahují pouze ziskové rozpětí těchto společností, ale i jejich náklady mezi nákupem a opětovným prodejem zemního plynu.

(37) Za druhé, tento argument již nelze dostatečně ověřit. To vyplývá ze skutečnosti, že dodavatel plynu v Rusku a jeho přidružené společnosti nebyly předmětem současného šetření, a tudíž nebyly k dispozici dostatečné informace o organizaci a o struktuře jeho nákladů. Je třeba také poznamenat, že situace v Rusku v tomto ohledu není, mimo jiné z důvodu úzkého propojení mezi dodavatelem plynu a ruskou vládou, natolik transparentní, aby umožňovala dostatečný přístup k nezbytným důkazům.

(38) Žadatel, který nese důkazní břemeno, navíc nepředložil žádné další údaje nebo důkazy svědčící o tom, zda vůbec a do jaké míry byly distribuční náklady do ceny v centru Waidhaus zahrnuty. Jelikož však domácí zákazníci nakupovali plyn od místních dodavatelů, bylo nutno předpokládat, že platili místní distribuční náklady, které jako takové nejsou zahrnuty v neupravené ceně v centru Waidhaus. Proto muselo být v této fázi řízení konstatováno, že tato úprava byla oprávněná, a v důsledku toho byl tento argument zamítnut.

(39) Orgány Společenství však také uznaly, že dopad této konkrétní úpravy na početní stanovení dumpingového rozpětí může být značný. Proto bylo vzhledem ke zvláštní situaci popsané výše ve 37. bodě odůvodnění stanoveno, že dodá-li žadatel dostatečné a ověřitelné důkazy, Komise může v tomto ohledu zvážit opětovné otevření šetření.

(40) Pokud jde o komparativní výhody uvedené žadatelem v souvislosti s dostupností zemního plynu v Rusku, je nutno podotknout, jak výše uvádí 28. bod odůvodnění, že hlavním kritériem pro výběr cen v centru Waidhaus jako základu pro stanovení cen plynu je skutečnost, že přiměřeně odrážejí cenu běžně účtovanou na trzích s nezkreslenými cenami. Tržní podmínky převládající na domácím trhu nejsou v této souvislosti směrodatné. Tato námitka proto musela být zamítnuta.

(41) Náklady PSR a zisk nemohly být stanoveny na základě hlavní části čl. 2 odst. 6 první věty základního nařízení, protože po úpravě o náklady na plyn zmíněné ve 22. bodě odůvodnění žadatel neměl reprezentativní prodej dotčeného výrobku na domácím trhu v rámci běžného obchodního styku v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení. Ustanovení čl. 2 odst. 6 písm. a) základního nařízení nebylo možno použít, neboť předmětem šetření je pouze žadatel. Ustanovení čl. 2 odst. 6 písm. b) také nebylo možné použít, neboť z výrobků spadajících do stejné obecné kategorie zboží je zemní plyn pravděpodobně zdaleka nejdůležitější surovinou, a proto by s velkou pravděpodobností musely být upraveny také výrobní náklady, a to z důvodů zmíněných výše ve 21. bodě odůvodnění. V rámci tohoto pozatímního přezkumu nebyly dostupné žádné údaje potřebné pro řádné vyčíslení této úpravy a pro zjištění nákladů PSR a příslušného zisku při prodeji těchto výrobků po takové úpravě. Náklady PSR a zisk proto byly stanoveny na základě přiměřené metody podle čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení.

(42) V této souvislosti byly zohledněny veřejně přístupné informace o hlavních společnostech působících v odvětví dusíkatých hnojiv. Bylo zjištěno, že pro účely šetření by byly nejvhodnější odpovídající údaje od severoamerických výrobců (z USA a Kanady), a to díky široké dostupnosti spolehlivých a úplných veřejných finančních informací od kótovaných společností z této části světa. Severoamerický trh se navíc vyznačuje významným objemem domácího prodeje a vysokou úrovní konkurence ze strany domácích i zahraničních společností. Z těchto důvodů byly náklady PSR a zisk stanoveny na základě váženého průměru nákladů PSR a zisku tří severoamerických výrobců patřících mezi největší společnosti v odvětví hnojiv, pokud jde o prodej výrobků stejné obecné skupiny (dusíkatá hnojiva) v Severní Americe. Tito tři výrobci byli shledáni reprezentativními pro odvětví dusíkatých hnojiv (v průměru přes 78,15 % obratu společnosti/obchodní divize) a jejich PSR náklady a zisk reprezentativními pro tento typ nákladů, které běžně vynakládají společnosti úspěšně působící v tomto odvětví. Kromě toho nic nenasvědčuje tomu, že by takto stanovené ziskové rozpětí bylo vyšší než zisk běžně dosahovaný ruskými výrobci z prodeje výrobků stejné obecné skupiny na jejich domácím trhu.

3. **Vývozní cena**

(43) Jak je uvedeno výše v 13. bodě odůvodnění, žadatel během OPŠ neměl vývozní prodeje močoviny a dusičnanu amonného do Evropského společenství. Proto, z důvodů uvedených v 14. až 17. bodě odůvodnění, bylo považováno za vhodné za účelem výpočtu dumpingového rozpětí přezkoumat cenové chování žadatele vzhledem k jiným vývozním trhům. V oznámení o zahájení byly za vhodný trh pro účely srovnání označeny USA, neboť jsou hlavním vývozním trhem žadatele představujícím přes 70 % objemu vývozu žadatele během OPŠ.

(44) Žádná ze zúčastněných stran nevznesla připomínky k volbě USA jako nejvhodnějšího trhu pro účely srovnání. Šetření potvrdilo, že pro účely srovnání je nejvhodnějším trhem s močovinou a dusičnanem amonným trh USA, neboť Evropské společenství a USA představují dva hlavní trhy s močovinou a dusičnanem amonným na světě a jsou srovnatelné, pokud jde o objem i ceny.

(45) Vzhledem k tomu, že vývozní prodeje žadatele do USA během OPŠ byly realizovány prostřednictvím obchodníka ve spojení sídlícího ve Švýcarsku, musela být vývozní cena stanovena podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení. Vývozní cena byla proto stanovena na základě cen skutečně zaplacených či splatných žadateli při prodeji prvnímu nezávislému odběrateli v USA, které jsou jeho hlavním vývozním trhem. Od těchto cen byla odečtena pomyslná provize odpovídající ziskovému rozpětí obchodníka ve spojení, který má podobnou roli, jako obchodní zástupce jednající na základě provize.

4. **Srovnání**

(46) Běžná hodnota a vývozní cena byly srovnány na základě ceny ze závodu. Aby bylo zajištěno spravedlivé srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny, byly v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení provedeny náležité úpravy o rozdíly u činitelů, které ovlivňují ceny a tím i srovnatelnost cen. Byly proto provedeny úpravy o rozdíly v dopravních a manipulačních nákladech, nákladech na nakládku a vedlejších nákladech, byly-li přiměřené a podložené ověřenými důkazy.

5. **Dumpingové rozpětí**

(47) V souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení bylo dumpingové rozpětí stanoveno na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem vývozní ceny.

(48) Z tohoto srovnání vyplynulo dumpingové rozpětí vyjádřené jako procento z ceny CIF na hranice Severní Ameriky před proclením ve výši 33,95 %.

6. **Trvalá povaha okolností existujících během OPŠ**

(49) V souladu s čl. 11 odst. 3 základního nařízení bylo zkoumáno, zda se změnily okolnosti, na jejichž základě bylo stanoveno současné dumpingové rozpětí, a zda je tato změna trvalá.

(50) Nic nenaznačovalo tomu, že běžnou hodnotu nebo vývozní cenu stanovenou pro žadatele současným šetřením nelze považovat za trvalou. Ačkoli lze namítnout, že vývoj cen zemního plynu jako hlavní suroviny by mohl mít na běžnou hodnotu zásadní vliv, bylo konstatováno, že cenový nárůst by ovlivnil všechny subjekty na trhu, a tudíž by měl dopad jak na běžnou hodnotu, tak na vývozní cenu.

(51) Bylo zjištěno, že cena žadatelových vývozů do USA, žadatelova hlavního vývozního trhu, byla během OPŠ podobná ceně jeho vývozů do ostatních zemí.

(52) Existují proto důvody domnívat se, že zjištěné dumpingové rozpětí je založeno na změněných okolnostech trvalé povahy.

(53) Současný přezkum navíc neodhalil žádné známky ani doklady toho, že by se měl v dohledné době zásadním způsobem změnit základ, na němž byla stanovena úroveň odstranění újmy při původním šetření.

(54) V tomto ohledu je nutno poznamenat, že ačkoli se od uložení konečného cla změnily okolnosti, na základě kterých byl dumping zjištěn a které způsobily vyšší dumpingové rozpětí během OPŠ v porovnání s obdobím původního řízení, a ačkoli existují důvody domnívat se, že zjištěné dumpingové rozpětí je založeno na změněných okolnostech trvalé povahy, výše platného antidumpingového cla by měla být zachována. Jak je uvedeno níže v 55. a 56. bodě odůvodnění, konečné antidumpingové clo bylo uloženo na úrovni odstranění újmy zjištěné během původního šetření.

D. **ZASTAVENÍ PŘEZKUMU**

(55) Připomíná se, že podle ustanovení čl. 9 odst. 4 základního nařízení a jak je uvedeno ve 49. bodě odůvodnění nařízení Rady (ES) č. 1995/2000, konečné clo v původním šetření bylo stanoveno na úrovni zjištěného rozpětí újmy, která byla nižší než dumpingové rozpětí, neboť bylo zjištěno, že toto nižší clo bude adekvátní pro odstranění újmy způsobené odvětví Společenství. Vzhledem k této skutečnosti by clo stanovené v tomto přezkumu nemělo být vyšší než rozpětí újmy zjištěné v původním šetření.

(56) V tomto částečném prozatímním přezkumu nebylo možné stanovit žádné individuální rozpětí újmy, neboť byl omezen na posouzení dumpingu ve vztahu k žadateli. Proto bylo dumpingové rozpětí zjištěné v současném přezkumu srovnáváno s rozpětím újmy zjištěným v původním šetření. Vzhledem k tomu, že rozpětí újmy zjištěné v původním šetření bylo nižší než dumpingové rozpětí zjištěné v současném šetření, tento přezkum by měl být zastaven beze změny antidumpingových opatření, která v současné době platí.

E. **ZÁVAZKY**

(57) Žadatel vyjádřil zájem nabídnout závazek, ale nepředložil dostatečně podloženou nabídku závazku ve lhůtě stanovené v čl. 8 odst. 2 základního nařízení. Nabídka závazku proto nemohla být Komisí přijata. Má se však za to, že kvůli složitosti několika otázek, konkrétně 1) nestálosti ceny dotčeného výrobku, která by vyžadovala určitý způsob indexace minimálních cen, přičemž tato nestálost není dostatečně vysvětlena hlavní nákladovou položkou ovlivňující cenu, a 2) zvláštní situaci na trhu dotčeného produktu (mimo jiné kvůli neexistenci dovozů od vývozce, který je předmětem tohoto přezkumu, v průběhu OPŠ), je třeba dále zvážit, zda je závazek kombinující indexovanou minimální cenu a množstevní strop vůbec možný.

(58) Jak bylo uvedeno výše, z důvodu této složitosti žadatel nedokázal ve stanovené lhůtě formulovat přijatelnou nabídku závazků. S ohledem na výše uvedené skutečnosti má Rada za to, že by mělo být žadateli mimořádně povoleno vypracovat nabídku závazků po výše zmíněné lhůtě, avšak nejpozději do 10 kalendářních dnů od vstupu tohoto nařízení v platnost.

F. **POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ**

(59) Zúčastněné strany byly informovány o základních skutečnostech a důvodech, na jejichž základě bylo rozhodnuto zastavit tento přezkum a ponechat v platnosti stávající antidumpingové clo z dovozu dotčeného výrobku vyráběného žadatelem. Zúčastněné strany dostaly příležitost se vyjádřit. Všechna jejich vyjádření, která byla odůvodněná a podložená důkazy, byla zohledněna,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Jediný článek

Částečný prozatímní přezkum antidumpingových opatření zaměřených na dovoz směsí močoviny a dusičnanu amonného ve vodném nebo amoniakálním roztoku pocházejících z Ruska, v současnosti kódu KN 3102 80 00, zahájený podle čl. 11 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 384/96, se tímto zastavuje beze změny platných opatření.

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. března 2008.

Za Radu
předseda
D. RUPEL